

ring Amt, hvor Lærerne trænge haardest til Tillæg, vil altsaa hver faae 60 Kr., medens Lærerne i Maribo Amt ville faae hver 120 Kr. Men hvorledes falder Statskassens Bidrag? Efter nærværende Forslag falder det jo saaledes, at den skal yde Halvdelen, men, da den tillige i Forveien ifølge Henviisning til en anden Bestemmelse i Lovene af 1856 og 1870 skal yde en Fjerdedel, saa kommer Statskassen altsaa til at yde tre Fjerdedele. Dette har jeg selvfølgelig i og for sig ikke Noget imod; men, som man vil se, fremtræder det Urigtige deri, at medens Statskassen vil komme til at udrede $\frac{3}{4}$ af 120 Kr., altsaa 90 Kr., til Lærerne i Maribo Amt, vil den kun komme til at udrede $\frac{3}{4}$ af 60 Kr. til Lærerne i Hjørring Amt. Dette er en Uretferdighed, som synes at være meget træffende. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem finder denne Bestemmelse særdeles heldig. (Bagger: Nei). Ja, men jeg tror ikke, at det ærede Medlem vil kunne faae den rettet i nærværende Lovforslag ad nogenformhelt Veie — i alt Fald vilde jeg ønske, at han saa vilde paavise det —, saa at, selv om der ikke var Andet i Veien, vilde dog dette komme i Veien. Men Forholdet fremtræder ikke bedre for andre Amters Bedkommende. Komme vi saaledes til gamle Roskilde Amt, saa vil hver Lærer der faae 140 Kr., hvorimod hver Lærer i Hjøstved Amt kun vil faae 70 Kr., og Reguleringssummen er i Hjøstved Amt endda kun halvt saa høj som i det førstnævnte Amt. Jeg maa derfor i Grunden beundre det ærede Medlem, thi jeg synes næsten, at det var mere end kriteeligt, at han i den Grad kunde bortse fra de Interesser, som han repræsenterer, at han ikke alene vilde forurette Egnen for Statskassens Bedkommende, men ogsaa for Lærernes Bedkommende; og dette er dog Tilfældet. Der fremtræder endnu flere Betyndeligheder i Lovforslaget. I det Hele taget maa jeg tilstaa, at dette Lovforslag har overrasket mig meget, thi jeg skjønner virkelig ikke rettere end, at det er overmaade daarlig gennemtænkt. Den høitærede Minister maa undskyldte, at jeg siger det; men det har virkelig overrasket mig, fordi man jo veed, at den høitærede Minister ellers har en betydelig Styrke netop paa dette Omraade. Jeg skal give et nyt Exempel. Som allerede nævnt har Maribo Amt 200 Lærere. Der skal bortgives 24,000 Kr., som skulle uddeles i tre Rækker Alderstillæg paa 50, 100 og 200 Kr. Der vil altsaa blive i det Mindste 206 Alderstillæg, men der er kun 200 Lærere, og man ser saaledes, at der bliver flere Alderstillæg end Lærere. Det Samme gjælder ogsaa for Roskilde Amt's Bedkommende, hvor der ogsaa bliver flere Alderstillæg end der er Lærere, om end ikke slet saa mange, medens naturligvis ganske det Modsatte bliver Tilfældet i Ringkjøbing, Hjøstved og Hjørring Amt, hvor der ikke bliver nær saa mange Alderstillæg som Lærere.

Jeg tror derfor, at det ærede Medlem har storlig Ret, naar han mener, at dette Tillæg i nogen Grad vil komme de Lærere tilgode, som trænge haardest, for ikke at tale om, at Lovforslaget paa ethvert Punkt frembyder Vilkaarligheds Kjendmærke; men dette er maaske i god Harmoni med hele Styrelsen — jeg skal ikke udtale mig derom, — ikke at tale om, at Lovforslaget i det Hele taget vil forvirre disse Bestemmelser, som alt i Forveien eksistere for Skolevesenets Bedkommende. Man vil saaledes erindre, at 100,000 Kr. skulle fordeles i Henhold til Pensionernes Størrelse; jeg tænker herved paa de 100,000 Kr., som Statskassen forlods giver, dernæst paa, at hvad der paaregnes over 25 Ore pr. Lønne Hartkorn skal fordeles i Forhold til Pensioner og Alderstillæg, og nu kommer den 3die Bestemmelse og siger, at det skal fordeles i Henhold til Alderstillæg. Saa er der endnu en Betyndelighed, som naturligvis i og for sig ikke har meget at sige, men som netop oplyser, hvad jeg før sagde, at det forekom mig, at Loven ikke var godt gennemtænkt idet der nemlig staar, at den skal træde i Kraft den 1ste April 1877. Den ærede Minister vil jo vide, at Skolebudgettet gaar fra 1ste Juli til 1ste Juli, da han jo selv har approberet Skolebudgettet til 1ste Juli 1877; men som sagt, dette er jo en mindre Ting, der kan rettes, hvorimod de andre, store Uretferdigheder, den skæve Fordeling, det, at Lovforslaget kommer dem til Gode, der mindst trænge, medens mange af dem, der trænge haardest, Intet faae, ikke kunne rettes. Naar det ærede Medlem endelig sagde, at dette Lovforslag ikke foregreb Skolereformen, forekommer det dog mig, at dette er Tilfældet i allerhøieste Grad; thi Skolereformen, saaledes som den blev antydet af dette Thing ved Betænkningen af 1873, har vel Alderstillæg, men vel at mærke som Modsatning dertil Skolepengesystemet; det flydende Grundlag er netop kommet frem ved Siden deraf. Men dette Lovforslag gaar netop i den Retning, at det foregriber, hvad jeg tror, at det store Flertal af Befolkningen ønsker, Skolepengesystemet, og derved om ikke umuliggjøres, saa dog i alt Fald overflødiggjøres Reformen. Naar man nu veed, hvor vanskelig vi overhovedet have ved at komme frem og faae Reformen, saa vil man snart kunne indse, at, naar dette System bliver overflødiggjort, vil det ogsaa omtrent blive gjort umuligt for det at komme frem. Men den høitærede Minister har, som jeg allerede har nævnt, efter hvad jeg tror, ogsaa Anskuelse i Skolesagen, som ere dette Things saa modsatte, at det vil være umuligt overhovedet at tænke paa en virkelig Reform med ham. Lad mig blot minde om et lille Exempel fra ifjor. Da jeg havde talt om, at man i Almueskolen ogsaa burde anvende, naturligvis kun for en Del — thi jeg erkjender jo, at Undervisningen ikke skulde bygges paa dette alene —, Eventyr og Ordspog osv., sagde den ærede Mi-